Sarkis Hatspanian: 2015’E 1 YIL KALA: MESELE ESİR DÜŞMEKTE DEĞİL, KESAB TESLİM OLMAMAKTA BÜTÜN MESELE!

Posted on 12/04/2014
Değerli dostlar,

21 Mart 2014 sabahının erken saatlerinde “T.C.”den Suriye’nin Ermeni KESAB kasabasına yapılan saldırı sonucu, tüm tarihi boyunca enva-i türden Türk boyları hariç herkesle barış içerisinde yaşayagelmiş, sabahtan akşama toprak anayla kavga vererek, emeğiyle çalışıp, bostan yaratmış, ağaç dikmiş, hep ve sadece alın teri ve nasırlı elleriyle varolmuş bu ‘karıncayı bile incitmemiş’ insanların gerçekten yeryüzü cenneti güzelliğindeki kenti, “Dört nala gelmiş Uzak Asya’dan” usulü “Bu memleket bizim” diyen çeşitli soy ve boyların işgaline uğradı.

Alevilerin iktidarda olduğu dünyanın tek devletini başta ABD, İsrail ve “T.C.” olmak üzere, her ne pahasına olursa olsun yoketmeye kararlı ve onların doğrudan desteğiyle hareket eden islami fanatik güçlerin insanlıkdışı saldırılarına karşı üç yıldan beri ölesiye mücadele vererek korumaya çalışan Suriye halklarının en değerli evlatlarıyla, devlet ordusunun güzelim KESAB’ı fedakarca savunmuş olması sayesinde bu kez (hem de tüm tarihinde belki ilk defaya mahsus olmak üzere) tek bir Ermeni dahi hayatını kaybetmemiştir.

M.Ö. 83 yılında Ermenistan kralı Büyük Tigran döneminden beri bölgede yerleşik yaşayan Ermenilerle tarihlerinin en kara günlerinde hep kader birliği yaparak içiçe yaşamış Arap Alevi halkının aynı kadere bir kez daha ortak olduğu bu zor günlerinde, dost olduğu sanılarak, destek ve dayanışması beklenilen kesimlerle, onların yüzlerce kuruluşları, basın-

yayın organları ve onbinler, belki yüzbinlerce insanının böylesine güpegündüz sırra kadem basmasını görüp de isyan etmemek imkansız gibi !

Doğup büyüdüğümüz topraklarda insan ve insana dair her ama herşeyle ilgili, yakınen tanıdığımız toplumların insani değer yargılarına sahip olmadığını düşündüğüm sağcı kesimlerinin ırkçı, faşist, islamist vb. gibi vicdan ve manevi tüm diğer olgularla uzaktan yakından ilgisi olmayanların kaale bile almadığım gayr-ı insani duruşu beni zerre kadar ilgilendirmese de, kişiliğimin oluşmasında maya işlevi görmüş sol düşüncenin taşıyıcı ve savunucuları olma iddiasındaki kesimlerin tavrı benim için çok önemlidir.

1968 kuşağı devrimci hareketlerinin Deniz-Yusuf-Hüseyin, Ulaş-Cihan-Mahir'ler gibi genç önder kadrolarından tutun, 70'li, 80'li, hatta 90'lı yılların "T.C." iktidarlarının canlı hedefi halinde olduklarından, durmak bilmeyen ırkçı-faşist devlet teröründen korunabilmek için barınak arayan ilerici, devrimci, demokrat, sosyalist, komünist, hemen her tür Türk ve Kürt politik örgüt üyesi insanlara Suriye'de en yakın ilgi, destek ve pratik dayanışmayı gösteren Ermeni ve Arap Alevi halkının en duyarlı evlatlarının samimi dostluğunu yaşamış olan binlerce insandan doğal olarak beklenen, onların da aynı duyarlılığı göstererek, vefalı bir duruş sergilemeleri iken, Suriye'ye olan vefa borcunu unutmuş gibi bir tavır takınması maneviyatsızlığın daniskasıdır.

Buna paralel olarak, her iki sözünden birinde mutlaka "Biz mazlum Ermeni halkının dostuyuz" lafını etmeden neredeyse nefes alıp-vermeyen bu örgütlenmelerden birçoğunun savunuculuğunu yapan binlerce insanın, bırakın tarihin en barbarca saldırısının mağduru edilerek, kendi atatopraklarında soykırıma uğratılmış Ermenilerin acısını paylaşıp, onlarla dayanışma içerisinde bulunma insani görevini yerine getirmelerini, "T.C." askeri faşist darbelerinden önce ve sonra kendilerinin de yaşadığı zor günlerde, olabildiğince yanlarında durmuş, yaralarının sarılmasını sağlamış, onlar ve temsil ettikleri örgütlerin en güvenli barınağı olmuş dost Suriye'nin son üç yıldır içinde bulunduğu durumda "kara gün dostu" olabilmeyi beceremeyişleri, onların asıl yüzlerini göstermekle birlikte, 'devrimciliklerinin"

de içi kof “Bütün halklar kardeştir” sloganını atmaktan öteye götürememiş olduklarının ispatıdır. Bilindiği gibi, Che Guevara tam da böyleleri için “Onlar devrimci değil, soytarılardır” demişti. Böylelerinin en karakteristik göstergesi “Dostlar alışverişte görsün” olduğu halde, onlara göstermelik “alışverişte” bile rastlanılmaması bu kesimlerin maneviyat anlayışlarında gözlemlenen çürümenin bariz belirtisidir.

Ermeni halkına yapılan soykırımın yüzyılı “2015’e 1 kala” bile ses-sedalarını duymadığımız bu yaman “devrimcilerin”, daha dün değil evvelki gün kadar yakın bir zamanda işgal edilen KESAB için bulundukları yerlerde temsil ettikleri örgütleri adına tek bir bildiri bile yayınlamayıp, sembolik dahi olsa bir eylem gerçekleştirmemiş ya da Ermeniler tarafından düzenlenen eylemlere dayanışma anlamında sembolik bir katılım dahi sağlamamış olmaları, bizlere ister-istemez 1915 yetimi bir Ermeni kızının evladı olan değerli şair Ahmed Arif’in eşsiz dizelerindeki “Tanı bunları tanı da büyü !” öğüdünü kendi çocuklarımıza iletme görevini yerine getirme sorumluluğunu da yüklemektedir.

KESAB’ın işgalinin Ermenilere yapılan soykırımın devamı ırkçı-faşist politikaların ürünü olduğu hakkında kuşkusu olan yok gibi… ya da biz öyle düşünüyoruz herhalde, ama mesele buna rağmen hala susmayı sürdürenlerin yarın öbür gün “Deniz-Hüseyin-Ulaş” diye piyasa “devrimciliği” mesleğini icra etmekten geri kalmayıp, ortalara düşerek beynimin kapağını attıracak neynimney-leylimleyliklere yelteneceklerinden yazdıklarımın haklılığı kadar emin olduğumdur !

Öyleki, 1968’iyle-78’iyle “T.C.”-nin gelmiş geçmiş bütün “devrimcileri” KESAB’ın işgali konusunda üç maymunları oynayıp, susmayı sürdürmek için birleşiniz !

Bu suskunluk size çok yakışıyor, inanın !

Sarkis HATSPANIAN

Yerevan, 12 nisan 2014

DOĞU ERMENİSTAN